

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A. B.**, zastúpenej Mgr. I. G., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústredie**, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, v konaní o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. X.** zo dňa 20. augusta 2007, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sd/141/2007-24 z 10. marca 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sd/141/2007-24 z 10. marca 2008 vo výroku o trovách konania **m e n í** tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 201,79 € do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia do rúk jej právnej zástupkyne Mgr. I. G..

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 20. augusta 2007, ktorým odporkyňa uložila navrhovateľke a jej zamestnankyni povinnosť uhradiť 36 337,- Sk z titulu neprávom vyplateného vdovského dôchodku. Krajský súd zároveň odporkyni priznal náhradu trov konania vo výške 7 420,- Sk spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej pomoci vykonané v roku 2007 – prevzatie veci a podanie návrhu zo dňa 24. septembra 2007 – a jeden úkon právnej pomoci realizovaný v roku 2008 – účasť na pojednávaní dňa 10. marca 2008, pričom základnú sadzbu tarifnej odmeny určil súd z hodnoty sporu 36 337,- Sk v súlade s § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) vo výške 1 850,- Sk za jeden úkon právnej pomoci. K jednotlivým úkonom vykonaným

v roku 2007 priznal krajský súd paušálnu náhradu výdavkov vo výške 178,- Sk a k úkonu vykonanému v roku 2008 paušálnu náhradu vo výške 190,- Sk, spolu 546,- Sk. Krajský súd priznal právnej zástupkyňi navrhovateľky aj náhradu cestovných výdavkov za cestu Stará Turá – Trenčín a späť za deň 10. marca 2008 v sume 689,73 Sk, ako aj náhradu za stratu času za 2dve polhodiny vo výške 634,- Sk.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa a uviedla, že pri vyčíslení trov konania vychádzal krajský súd z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď pri výpočte tarifnej odmeny advokáta postupoval podľa § 10 vyhlášky, pričom podľa odporkyne bolo v predmetnej veci potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky, podľa ktorého je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna trinástina výpočtového základu. Podľa odporkyne postupom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku súdy nerozhodujú o konkrétnej výške predmetu sporu, ale predmetom preskúvacieho konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia, v danom prípade rozhodnutia o uložení povinnosti nahradiť na viac vyplatené sumy na vdovskom dôchodku, pričom suma predpísaná na náhradu navrhovateľke nie je pre predmet konania rozhodujúca. Vzhľadom na uvedené preto odporkyňa žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa trov konania tak, že odporkyňa je povinná právnej zástupkyňi navrhovateľky nahradiť trovy konania v sume 6 072,- Sk, a to odmenu za dva úkony právnej pomoci v roku 2007 po 1 371,- Sk spolu s režijným paušálom 178,- Sk, odmenu za jeden úkon právnej pomoci v roku 2008 1 460,- Sk spolu s režijným paušálom 190,- Sk, náhradu cestovných nákladov vo výške 689,73 Sk a náhradu za stratu času vo výške 634,- Sk.

K podanému odvolaniu podala vyjadrenie právna zástupkyňa navrhovateľky, pričom navrhovala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny a zároveň žiadala priznať trovy odvolacieho konania. Podľa názoru navrhovateľky nie je podstatné, či sa jedná o sporové alebo preskúvacie konanie. Napadnutým rozhodnutím odporkyne bola navrhovateľke uložená konkrétna povinnosť vyjadrená v peniazoch, preto nie je na mieste vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky, ktoré sa aplikuje v prípadoch, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Z predloženého spisu súd zistil, že navrhovateľka si v návrhu zo dňa 24. septembra 2007 ako aj na pojednávaní dňa 10. marca 2008 uplatnila právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, a to za tri úkony právnej pomoci, pričom za základnú sadzbu tarifnej odmeny si stanovila sumu 1 850,- Sk, vychádzajúc z hodnoty veci, za ktorú považovala výšku peňažného plnenia 36 337,- Sk, ku ktorému bola navrhovateľka zaviazaná v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu. Právna zástupkyňa navrhovateľky si zároveň uplatnila náhradu cestovných výdavkov vo výške 690,- Sk spojených s účasťou na pojednávaní dňa 10. marca 2008 spolu z náhradou za stratu času za dve polhodiny vo výške 634,- Sk.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka mala v konaní úspech, súd jej priznal právo na náhradu trov konania proti odporkyni, ktorá v konaní úspech nemala. Pri stanovení výšky tarifnej odmeny vychádzal krajský súd z ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky a za každý úkon právnej pomoci priznal navrhovateľke odmenu vo výške 1 850,- Sk, pričom vychádzal z hodnoty sporu 36 337,- Sk.

Po oboznámení sa s predmetom odvolacieho konania dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že krajský súd nepostupoval správne, keď uznal právnej zástupkyňi navrhovateľky výpočtový základ z uvádzanej hodnoty sporu 36 337,- Sk. V konaní pred krajským súdom nebola v predmetnej veci spochybnovaná výška sumy, ktorá bola navrhovateľke uložená k úhrade, ale predmetom návrhu bolo spochybnenie zákonnosti postupu správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že správne súdnictvo je založené na prieskume zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov. Základným kritériom, ktoré súd uplatňuje v tomto prieskume, je posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, pričom nie je rozhodujúca výška samotného plnenia. Preto pri výpočte výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby nie je možné odvolávať sa na ustanovenia o stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci, ale je nutné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky, na základe ktorého sa

základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určuje ako 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch.

Z uvedeného vyplýva, že dôvody uvádzané odporkyňou v podanom odvolaní sú plne akceptovateľné a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 201,79 € (6 079,- Sk), ktoré pozostávajú z odmeny za tri úkony právnej pomoci vo výške 4 755,- Sk/157,84 € (z toho za dva úkony realizované v roku 2007 po 1 371,- Sk/45,51 € s prislúchajúcou paušálnou náhradou 178,- Sk/5,91 € a za jeden úkon realizovaný v roku 2008 sumu 1 466,- Sk/48,66 € s prislúchajúcou paušálnou náhradou 191,- Sk/6,34 €), z náhrady cestovných výdavkov vo výške 689,73 Sk/22,89 € a náhrady za stratu času za dve polhodiny vo výške 634,- Sk/21,04 €.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. ods. 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko ustanovenie § 250k ods. 1 nepripúšťa možnosť priznania náhrady trov konania odporkyňi a navrhovateľka nebola v konaní úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 24. júna 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

